

prosto melodični značaj. Melodije je zapisoval Bušetić, ki jih je dal v pregled našemu rojaku D. Jenku. A ker je silno težko notirati srbske melodije, kajti zložene so v duhu, moderni glasbi popolnoma tujem, jih je slednjič Morkanjac v Belgradu izkušal zapisati kar moči natančno. Srbi pojó enoglasno in večkrat menjujejo takt v isti pesmi. Kot zgled srbske melodije naj nam služi sledeča svatovska pesem:

Andante.

je-va, šta se be - li? Ih!

Ob koncu zavriska pevec v oktavi. Tako se vlečejo dalje posamezni verzi, katerih vsak ima to melodijo. V napevu je jasno izražen odmor za drugim trohejem, kateri se nahaja vseh skozi v srbskih peterotrohejnih verzih.

Pesmi so razdeljene po vsebini tako, kakor jih pevajo Srbi ob svojih domačih slavnostih. Za predgovorom, ki razpravlja o glasbenem značaju teh pesmi, sledé poglavja: „Slava“, „Svadbá“, „Sahranjivanje“ in „Sedeljka“. Ob koncu so narodne plesne melodije, ki se igrajo na gosli ali na sviralo. L.

„Pristanišče na Reki“ (str. 712.) je z velikimi stroški priredila ogrska vlada. Hotela je ustvariti luko, ki bi potegnila promet od Trsta na kvarnersko stran. Ogrbi bi silno radi imeli svoje pristanišče, da bi ložje igrali ulogo velikega naroda. Zato so se tudi polastili Reke in žrtvovali ogromne vsote, da so v morje zgradili zidovje, ki je potrebno za pristanišče. Na desno od Reke je hrvaški Sušak s hrvaško gimnazijo. Na griču se pa vidi cerkven stolp: To je Trsat, sloveča božja pot, kamor prihaja vsako leto toliko slovanskega in hrvaškega ljudstva. — „Trmoglavko“ (st. 745.) je narisal naš slikar g. Peter Žmitek, ko se je ravno zopet prav jezno držala. Kaj neki premišljuje? Ali gleda iz njenih oči zavist ljubosumnosti?

Ali se jezi, ker ne dobi nove obleke? Ali jo je kdo razdražil z zlobno besedo? Hude misli ji rojé po glavicí, da so se ji oči zakrile s tako temnimi oblaki. Pa upajmo, da se ji lice zjasni, ko se vidi — naslikano! — „Pri pisanju“ (str. 761.) je ravnokar mladenič, ki ga je naslikal isti umetnik. To podoba smo videli na drugi umetniški razstavi. Značaj oljnate slike je na našem odtisku kar moči ohranjen. Zunaj sije veselo, gorko poletno solnce: Zato si je naš pisatelj slekel suknjo, in iz okna odseva njegova podoba. Povedati smemo tudi svojim čitateljem, da je ta mladenič brat g. slikarja Žmitka v Kropi. Ali ste radovedni, kaj piše? Tudi to Vam razodenemo, ker vemo, da sami ne uganete. G. Žmitek je napisal za „Dom in Svet“ zgodovino ruskega slikarstva, katero bomo začeli priobčevati prihodnje leto z lepimi ilustracijami. In rokopis je dal na čedno prepisati svojemu bratu. Ko je ta pisal, ga je pa naš slikar ovekovečil na platnu z jako živimi, svetlimi barvami.

Petindvajsetletnica „Cecilijinega društva“ v Ljubljani.

Tudi Slovenci so si po zgledu drugih kulturnih narodov osnovali društvo, kateremu bodi skrb za dostojno in umetno cerkveno glasbo. Leta 1876. je zborovalo v Gradcu nemško „Cecilijino društvo“.